

Imádság a szobában

Alkalom: vasárnap
Dátum: 2026.05.10.

Ige: Mt 6,5-15

⁵Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcasarkokon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom nektek: megkapják jutalmukat. ⁶Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd téged. ⁷Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg. ⁸Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, még mielőtt kérnétek tőle. ⁹Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, ¹⁰jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; ¹¹mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, ¹²és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; ¹³és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen. ¹⁴Mert ha az embereknek megbocsátjátok vétkeiket, nektek is megbocsát menyei Atyátok. ¹⁵Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. Róma 8,26-27 ²⁶Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek eszedzik értünk kimondhatatlan fohászokodásokkal. ²⁷Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek szándéka, mert Isten szerint jár közben a szentekért.

Példa: Történt egyszer, hogy egy indián sétált New Yorkban amerikai barátjával. A Times Square környékén jártak. Éppen csúcsidő volt, nagyon sokan nyüzsgtek az utcákon. Az autósok nyomták a dudákat, a taxisok csikorogva fordultak be az utcasarkokon, a város zaja szinte süketítő volt. Egyszer csak megszólalt az indián:

- Hallok egy tücsköt!

- Az nem lehet - mondta a barátja. - Ekkora zajban, hogy lehetne meghallani egy tücsköt?

- Biztos vagyok benne. Hallottam egy tücsköt.

- Ez örültség! - mondta újra a barátja.

Az indián viszont egy kis ideig türelmesen figyelt, majd elindult az utca másik oldalára, ahol néhány bokor nőtt. Az ágak között tényleg megtalálta a tücsköt. A barátja állt leesett.

- Ez lehetetlen. Neked természetfölötti hallásod van.

- Nem, - válaszolt a bennszülött. - az én fülem semmiben sem különbözik a tiedtől. A dolog csak azon múlik, hogy mire figyelsz jobban.

- Ez lehetetlen, én sose hallanék meg egy tücsköt ilyen zajban.

- Nem, nem lehetetlen. Az egész csak azon múlik, hogy mi a legfontosabb neked. Figyelj! Megmutatom.

Az indián kivett a zsebéből néhány aprópénzt, majd a földre ejtette azokat. 30 méteres körzetben minden fej megfordult, hogy vajon az érme, ami csörrent, nem az övék-e.

- Látod már, hogy mire gondoltam? **Minden azon múlik, hogy mi az, ami fontos számodra...** – mondta barátjának az indián.

Ez a legfontosabb: **Minden azon múlik, hogy mi az, ami fontos számodra...**

Kedves Testvérek! Jézus Krisztus egyik legfontosabb tanítása a hegyen elmondott beszéde volt. Ebből olvastam fel azt a részt, ami az imádkozásra vonatkozik. És ebben Jézus azt mondja, hogy ti másképpen imádkoztatok, mint azok az emberek, akiket eddig példaként követtetek. Az imádkozásban, az Atya Istennel való beszélgetésben se felszínesek, se képmutatók ne legyetek. Amikor imádkoztok akkor annak nem az a lényege, hogy megcsodáljanak benneteket, hanem az, hogy az Atyával legyetek meghitt és szent közösségben. Amikor imádkozol, akkor az Atyára figyelj, semmi másra. Mert az imádkozásban is **minden azon múlik, hogy mi az, ami fontos számodra...**

Tulajdonképpen Jézus arról beszél a Hegyi Beszédben, hogy az Ő követése egy teljesen új életformát jelent: a figyelem központja megváltozik. Eddig önmagadra figyeltél, vagy arra, hogy mennyire pontosan követed a vallásos előírásokat, de az is lehet, hogy egészen más volt a figyelmed középpontjában, ahogy az Indián és a tücsök történetében az emberek a pénz csörgésére figyeltek.

Azonban mostantól legyen a figyelmed központjában az Istennel való kapcsolat, és Jézus Krisztus követése, a benne való bizalom és hit.

Amikor Jézus megtérésre hív, amikor azt akarja, hogy a mennyek országának polgára légy, akkor nem a vallásosságodat akarja növelni. Nem azt akarja, hogy több istentiszteleten vegyél részt, sem azt nem mondja, hogy énekelj hangosabban a templomban. Mert Krisztus tanítványának lenni ennél sokkal többet jelent: azt jelenti, hogy az életed fókusza, középpontja máshova kerül. Eddig saját elképzelésed, akaratod volt a legfontosabb, most pedig képes vagy megkérdezni: „mit akarsz, Uram, hogy cselekedjem?” És őszintén tudod azt imádkozni, hogy „legyen meg a te akaratod”.

Ha Jézust követjük, akkor nem emberi mértéknek akarunk megfelelni, hanem az Úristen tökéletes mércéjének. És ezért imádkozunk, ezért beszélgetünk az Úrral, hogy jobban és jobban rá tudjunk hangolódni az Ő szent akaratára. Jézus követése mélyebb elköteleződést jelent, szívbeli odaszánást.

Jézus a Hegyi Beszédben, amikor imádkozni tanít, akkor arra próbál megtanítani, hogyan kerülhetünk az Atyával egyre szorosabb közösségbe, kapcsolatba. Ez a legfontosabb az életben: közel és egyre közelebb kerülni a mi Teremtő és gondviselő mennyei Atyánkhoz. Erre szeretne bennünket is elvezetni Krisztus. Ha figyelünk Jézus tanítására, akkor az segít elmélyíteni az Istennel való kapcsolatunkat, és segít abban is, hogy elkerüljünk két nagyon gyakori hibát.

I. Az első hiba: az emberközpontú imádság. Jézus azt mondja, hogy ne hasonlítsatok azokhoz az emberekhez, akik még az imádkozás által is saját magukat tolják előtérbe. Látszólag Istenhez imádkoznak, de sokkal inkább saját kegyességükkel hivalkodnak, dicsekszenek. Jézus korában leginkább a farizeusok szerették mutatni, hogy ők mennyire kegyes és istenfélő emberek. És valóban képesek voltak megállni az utcasarkon imádkozni, hogy minél többen tanúi legyenek annak, hogy ők most imádkoznak.

Ma másképp hivalkodnak, dicsekednek az emberek a saját kegyességükkel, de Jézus ugyanazt mondja erre is: ti „ne legyetek olyanok, mint a képmutatók”! Az imádság a belső szobádba való, nem a nyilvánosság elé. Ha mások reakcióját figyeljük, akkor már nem Isten van az imádságunk központjában, fókuszában. Jézus arra tanít, hogy amikor imádkozunk, akkor az Atya Isten előtt állunk meg, Őt szólítjuk meg, és Ő lát és hall minket. És ez a legfontosabb, hogy az Úr látja azt, amit teszünk, és hallja, amit mondunk, és Ő az, Aki megjutalmaz téged.

II. A második hiba: amit elkövethetünk, hogy mindenképpen a saját elképzeléseinket akarjuk megvalósítani, és vesszük igénybe az imádságok. Ezzel pedig szinte ráerőltetjük akaratumk Istenre. Azt hisszük, hogy a saját elképzeléseink és terveink jók, és az imádság pedig arra való, hogy begyűjtsuk a rakétákat, és az Úr-isten végre elindítsa a terveink végrehajtását és megvalósítását.

Ez az elgondolás is hibás. Isten nem gondolkodhatunk úgy, mint egy palackból kibújó dzsinnre, aki alázatosan megkérdezi, hogy „mit parancsolsz édes gazdám?”, majd pedig végrehajtja utasításainkat.

Az ilyen imádságban nincs semmi alázat, sőt, inkább hatalmas gőg és beképzeltség van. De jussanak eszünkbe azok a bibliai Igék, melyek dicsérik az alázatot és az alázatos szívet.

Fil 2 ³*Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál;*

Zsolt 25 ⁹*Az alázatosakat igazságosan vezeti, és az ő útjára tanítja az alázatosakat.*

Minden azon múlik, hogy mi az, ami fontos számodra... önmagam vagy pedig az Atya Isten akarata?

Jézus egész földi életével mintát és példát adott arra, hogy neki a legfontosabb az Atya akarata. Ezt élte a tanítványai elé, és az Isten előtti helyes lelkületre és a helyes imádságra tanít bennünket is, és egy minta imádságot is elmond, a Mi Atyánkot. Ebben az imádságban benne van minden, amit meg akart tanítani a hogyanról.

A Mi Atyánk egy nagyon közvetlen hangvételű imádság. Egyáltalán nem távolgató, hanem úgy szólítja meg a mennyei Atyát, ahogyan a gyermek beszél az édesapjához. Kedvesen és becézve. Ugyanakkor alázattal és tisztelettel, hiszen Isten a mi mennyei édesapánk, de nem a haverunk. Beszélhetünk vele közvetlenül, de nem bratyizva vagy haverkodva.

Végtelen szeretettel van irántunk, de ez nem jelenti azt, hogy egy szinten lennénk vele, és végképp nem jelenti azt, hogy felette állnánk bármiben is. Kérhetjük Őt, de nem utasíthatjuk, nem követelhetünk Tőle.

Jézus mindezeket a különbségeket nagyon szépen fejezi ebben az imádságban, amikor pl. azt mondja: „legyen meg a te akaratod”. Ennek a mennyei akaratnak Ő maga is aláveti önmagát, és nemcsak akkor, amikor a hegyen tanítja a sokaságot, hanem a legfélelmetesebb helyzetben is, amikor Nagycsütörtök éjjelén a Gecsemáné kertben imádkozott így: *Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.* (Mt 26)

Jézus ebben az imádságban megmutatja azt is, hogy kérhetünk is mennyei Atyánktól: kérhetünk anyagi javakat, ételt, italt, ruházatot. De nemcsak fizikai dolgokat kérhetünk, és ne is csak azokat kérjünk, hanem kérhetünk Tőle bűnbocsánatot, kegyelmet, védelmet a kísértéssel, a gonosszal szemben. És kérhetünk Tőle vezetést, áldást, békességet, gyógyulást, bármit, amire szükségünk van.

Azonban ne felejtsük el, hogy mennyei Atyánk dönt abban, hogyan hallgatja meg imádságainkat, és hogy megadja-e, amit kértünk. Mennyei Atyánk szuverén úr, Aki önállóan dönt, és ebben mi nem befolyásolhatjuk Őt.

Mindezek után nem csodálkozhatunk azon, hogy vannak, akik nem is igazán tudják, hogyan is kellene elkezdni az imádságot. Ez lehet egy szent félelem, hogy én a kicsi teremtmény vagyok, hogy jövök ahhoz, hogy megszólítsam a mennyi Istent, a világ Teremtő Urát?!

Ebben szeretne nekünk segíteni Pál apostol, amikor azt mondja a rómaiakhoz írt levelében: **²⁶Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászokkoddal. ²⁷Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek szándéka, mert Isten szerint jár közben a szentekért.**

Mennyire csodálatos az, hogy Isten jól tudja azt, hogy milyen hatalmas és a mi oldalunkról áthidalhatatlan szakadék van közte és mi közöttünk, emberek között. Ezt a szakadékot Ő hidalta át egyrészt Fia, Jézus Krisztus által, aki emberré született.

Másrészt pedig Isten maga adott nekünk tolmácsot a Szentlélek személyében, aki lefordítja a mi sokszor ügyetlen emberi szavainkat Isten számára. A Szentlélek az, Aki esedezik értünk kimondhatatlan fohászokkoddal.

Az Atya Isten kegyelme és felénk áradó szeretetének jele ez, ami még abban is megnyilvánul, hogy a Lélek imádkozik értünk és velünk, hogy mi jól imádkozhassunk. Adjunk ezért hálát a Szentháromság Istennek! Ámen.

Loment Péter lelkész